

LUNDS
UNIVERSITET

STUDIEPLAN

2017-12-07

Dnr U 2017/627

Humanistiska och teologiska fakulteterna
Centrum för teologi och religionsvetenskap
Religionshistoria

Allmän studieplan för utbildning på forskarnivå till doktorexamen i religionshistoria

Planen är antagen av fakultetsstyrelsen för humaniora och teologi 2017-12-07 genom forskarutbildningsnämnden och kompletteras med fakulteternas *Bestämmelser för utbildning på forskarnivå*, där fullständig information om antagning och urval återfinns.

1 Ämnesbeskrivning

Svensk benämning: Religionshistoria
Engelsk benämning: History of Religions

Ämnet religionshistoria innehåller studiet av världsreligionerna islam, judendom, hinduism och buddhism samt av forntida religioner och lokalt förankrade religioner i Afrika, Asien och Amerika. Nyandlighet och new age studeras också inom religionshistoria. Religionshistoria rymmer såväl historisk och textorienterad forskning som samhällsvetenskaplig forskning, främst med religionsantropologisk inriktning. Inom ämnet finns också möjligheter till studier inom religionspsykologi och religionssociologi.

2 Syfte och mål för forskarutbildningen

Syftet med forskarutbildningen vid humanistiska och teologiska fakulteterna vid Lunds universitet är att utbilda personer med hög vetenskaplig och kommunikativ kompetens som kan vara verksamma såväl inom universitetssystemet som i det övriga samhället, både nationellt och internationellt. Personer med doktorexamen från humanistiska och teologiska fakulteterna ska vara nationellt och internationellt konkurrenskraftiga vad gäller publicering, projektansökningar och tjänster. Utbildningen ska innehålla tillräcklig ämnesmässig bredd och djup samt tillräcklig pedagogisk träning för att garantera att doktorerna kan verka som lärare inom högskolan.

Forskarutbildningen i religionshistoria leder till teologie doktorexamen. Efter ansökan kan doktoranden få tillstånd att avlägga filosofie doktorexamen.

Mål för doktorexamen enligt Högskoleförordningen, bilaga 2, Examensordning:

Kunskap och förståelse

För doktorsexamen ska doktoranden

- visa brett kunnande inom och en systematisk förståelse av forskningsområdet samt djup och aktuell specialistkunskap inom en avgränsad del av forskningsområdet, och
- visa förtrogenhet med vetenskaplig metodik i allmänhet och med det specifika forskningsområdets metoder i synnerhet.

Färdighet och förmåga

För doktorsexamen ska doktoranden

- visa förmåga till vetenskaplig analys och syntes samt till självständig kritisk granskning och bedömning av nya och komplexa företeelser, frågeställningar och situationer,
- visa förmåga att kritiskt, självständigt, kreativt och med vetenskaplig noggrannhet identifiera och formulera frågeställningar samt att planera och med adekvata metoder bedriva forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar och att granska och värdera sådant arbete,
- med en avhandling visa sin förmåga att genom egen forskning väsentligt bidra till kunskapsutvecklingen,
- visa förmåga att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt med auktoritet presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog med vetenskapssamhället och samhället i övrigt,
- visa förmåga att identifiera behov av ytterligare kunskap, och
- visa förutsättningar för att såväl inom forskning och utbildning som i andra kvalificerade professionella sammanhang bidra till samhällets utveckling och stödja andras lärande.

Värderingsförmåga och förhållningssätt

För doktorsexamen ska doktoranden

- visa intellektuell självständighet och vetenskaplig redlighet samt förmåga att göra forskningsetiska bedömningar, och
- visa fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används.

Mål för doktorsexamen i religionshistoria:

Kunskap och förståelse

För doktorsexamen i religionshistoria ska doktoranden ha förvärvat

- fördjupade kunskaper om religioner och religiösa fenomen
- god orientering om viktiga problemställningar och aktuell forskning inom något eller några av religionshistoriska ämnets viktigaste områden: texttolkning, historieskrivning, religionsantropologi och ritualstudier, eller religionsbeteendevetenskapliga frågeställningar.

Färdighet och förmåga

För doktorsexamen i religionshistoria ska doktoranden ha förvärvat

- förtrogenhet med olika metodiska och teoretiska inriktningar inom ett eller flera av dessa områden

Värderingsförmåga och förhållningssätt

För doktorsexamen i religionshistoria ska doktoranden ha förvärvat

- förmåga att medvetet och ansvarsfullt förhålla sig till spänningen mellan vetenskaplig och religiös diskurs och deras respektive sanningsanspråk.

3 Behörighet till utbildning på forskarnivå

Behörighet till utbildning på forskarnivå enligt Högskoleförordningen, 7 kap, 35§:

För att bli antagen till utbildning på forskarnivå krävs det att den sökande

1. har grundläggande behörighet och den särskilda behörighet som högskolan kan ha föreskrivit, och
2. bedöms ha sådan förmåga i övrigt som behövs för att tillgodogöra sig utbildningen.

Vid antagning till utbildning på forskarnivå vid humanistiska och teologiska fakulteterna gäller alltid att det är den sökandes ansvar att i sin ansökan styrka att behörigheten är uppfylld vid ansökningstidens utgång.

3.1 Grundläggande behörighet

Grundläggande behörighet till utbildning på forskarnivå enligt Högskoleförordningen, 7 kap, 39 §:

Grundläggande behörighet till utbildning på forskarnivå har den som har

1. avlagt en examen på avancerad nivå,
2. fullgjort kursfordringar om minst 240 högskolepoäng, varav minst 60 högskolepoäng på avancerad nivå, eller
3. på något annat sätt inom eller utom landet förvärvat i huvudsak motsvarande kunskaper.

Högskolan får för en enskild sökande medge undantag från kravet på grundläggande behörighet, om det finns särskilda skäl.

Kurser och uppsatser (jfr nedan om särskild behörighet) på avancerad nivå ("second cycle") ska vara klassificerade som sådana i respektive kursplan.

Vid humanistiska och teologiska fakulteterna definieras "avancerad nivå" enligt Högskolelagen 1 kap, 9 §:

Utbildning på avancerad nivå skall väsentligen bygga på de kunskaper som studenterna får inom utbildning på grundnivå eller motsvarande kunskaper.

Utbildning på avancerad nivå skall innebära fördjupning av kunskaper, färdigheter och förmågor i förhållande till utbildning på grundnivå och skall, utöver vad som gäller för utbildning på grundnivå,

- ytterligare utveckla studenternas förmåga att självständigt integrera och använda kunskaper,
- utveckla studenternas förmåga att hantera komplexa företeelser, frågeställningar och situationer, och
- utveckla studenternas förutsättningar för yrkesverksamhet som ställer stora krav på självständighet eller för forsknings- och utvecklingsarbete. Lag (2006:173).

Bedömning av motsvarande kunskaper enligt punkt 3 ska normalt endast komma i fråga då den sökandes behörighetsgivande utbildning genomgått i ett utbildningssystem där definitionen av ”avancerad nivå” inte är tillämplig.

3.2 Särskild behörighet

Särskild behörighet till utbildning på forskarnivå i religionshistoria har den som har

- fullgjort minst 120 högskolepoäng i religionshistoria, religionsvetenskap, teologi eller islamologi
- godkänd uppsats om minst 15 högskolepoäng på avancerad nivå med inriktning mot religionshistoria
- förmåga att tillgodogöra sig vetenskaplig litteratur på engelska och för forskarutbildningen andra relevanta språk

alternativt

- avlagt en lärarexamen
- fullgjort minst 90 högskolepoäng religionskunskap
- godkänt examensarbete omfattande minst 15 högskolepoäng på avancerad nivå med inriktning som är relevant för religionshistoria.
- förmåga att tillgodogöra sig vetenskaplig litteratur på engelska och för forskarutbildningen andra relevanta språk

Särskild behörighet har även den som inom eller utom landet förvärvat motsvarande kunskaper.

3.3. Tillgodoräknande av tidigare studier

Högskoleförordningen, 6 kap:

Tillgodoräknande

6 § Om en student vid en högskola i Sverige har gått igenom viss högskoleutbildning med godkänt resultat, har studenten rätt att tillgodoräkna sig detta för högskoleutbildning vid en annan högskola. Detta gäller dock inte, om det finns en väsentlig skillnad mellan utbildningarna.

Detsamma gäller studenter som har gått igenom en viss utbildning med godkänt resultat

1. vid universitet eller annan läroanstalt för högre utbildning i Danmark, Finland, Island eller Norge eller hos den som är part i Europarådets konvention av den 11 april 1997 om erkännande av bevis avseende högre utbildning i Europaregionen (SÖ 2001:46), eller
2. vid Nordiska högskolan för folkhälsovetenskap. Förordning (2006:1053).

7 § En student har rätt att tillgodoräkna sig annan utbildning än den som avses i 6 §, om de kunskaper och färdigheter som studenten åberopar är av en sådan beskaffenhet och har en sådan omfattning att de i huvudsak svarar mot den utbildning för vilken de är avsedda att tillgodoräknas. En student får även tillgodoräknas motsvarande kunskaper och färdigheter som har förvärvats i yrkesverksamhet. Förordning (2006:1053).

8 § Högskolan ska pröva om tidigare utbildning eller verksamhet kan godtas för tillgodoräknande.

Endast den som är student kan komma i fråga för tillgodoräknande, om inte annat framgår av lag eller förordning. Förordning (2010:1064).

Vid humanistiska och teologiska fakulteterna gäller att tillgodoräknande av tidigare studier sker på den sökandes begäran. En sådan begäran prövas endast om den inges tillsammans med ansökan till forskarutbildning. Beslut med anledning av begäran om tillgodoräknande sker i samband med beslut om antagning. Ett tillgodoräknande påverkar normalt hur lång studiestödstitid som tilldelas i samband med antagningsbeslutet. Institutionen föreslår i anslutning till förslaget om antagning också omfattningen av studiestödstitiden och eventuellt tillgodoräknande.

3.4. Urval

Högskoleförordningen, 7 kap, 41 §:

Urval bland sökande som uppfyller kraven enligt 35 och 36 §§ ska göras med hänsyn till deras förmåga att tillgodogöra sig utbildningen.

Högskolan bestämmer vilka bedömningsgrunder som ska tillämpas vid prövningen av förmågan att tillgodogöra sig utbildningen.

Enbart det förhållandet att en sökande bedöms kunna få tidigare utbildning eller yrkesverksamhet tillgodoräknad för utbildningen får dock inte vid urval ge den sökande företräde framför andra sökande. Förordning (2010:1064).

Humanistiska och teologiska fakulteterna prövar förmågan att tillgodogöra sig utbildningen enligt kriterierna kvalitet, kvantitet, progression och relevans.

4 Utbildning för doktorsexamen

Utbildning på forskarnivå omfattar fyra års studier (240 högskolepoäng) på heltid. Studier kan bedrivas på deltid, minst halvtid, och omfattar då maximalt 8 år.

4.1 Utbildningens uppläggning

Utbildningen omfattar totalt 240 högskolepoäng fördelade på en kursdel omfattande 60 högskolepoäng och en självständig vetenskaplig avhandling (doktorsavhandlingen), omfattande 180 högskolepoäng. Undervisning ges i form av kurser och seminarier samt handledning i avhandlingsarbetet.

För godkänd doktorsexamen fordras godkänt betyg på samtliga kunskapsprov som ingår i forskarutbildningen och på doktorsavhandlingen.

4.2 Handledning

För varje doktorand ska utses minst två handledare, varav en ska vara huvudhandledare. Huvudhandledaren ska normalt vara docentkompetent och anställd vid Lunds universitet. Den biträdande handledaren ska ha doktorsexamen. Handledare för en doktorand ska ha genomgått handledarutbildning eller av fakultetsstyrelsen bedömts ha motsvarande kompetens.

I den individuella studieplanen anges respektive handledares arbetsuppgifter och ansvarsområde.Handledningen omfattar både hjälp med inriktningen av studier och avhandlingsarbete samt bistånd under arbetets gång. Varje doktorand har rätt till minst 200 klocktimmars handledningstid fördelad över hela fyraårsperioden. I denna tid ingår handledarens förberedelse av handledning (till exempel läsning av avhandlingsmanus), handledningssamtalen och den övergripande planeringen av forskarutbildningen, till exempel gällande den individuella studieplanen. Däremot ingår inte handledarens egen undervisning och examination av doktoranden på kurser inom forskarutbildningen. Handledningen är olika intensiv under olika skeden av forskarutbildningen. Omfattningen preciseras i den individuella studieplanen och omsätts i personalplanen för handledarna.

Högskoleförordningen, 6 kap, 28 §:

En doktorand som begär det ska få byta handledare.

4.3 Individuell studieplan

Högskoleförordningen, kap. 6, § 29:

För varje doktorand ska det upprättas en individuell studieplan. Planen ska innehålla högskolans och doktorandens åtaganden och en tidsplan för doktorandens utbildning. Planen ska beslutas efter samråd med doktoranden och hans eller hennes handledare.

Den individuella studieplanen ska regelbundet följas upp och efter samråd med doktoranden och hans eller hennes handledare ändras av högskolan i den utsträckning som behövs. Utbildningstiden får förlängas bara om det finns särskilda skäl för det. Sådana skäl kan vara ledighet på grund av sjukdom, ledighet för tjänstgöring inom totalförsvaret eller för förtroendeuppdrag inom fackliga organisationer och studentorganisationer eller föräldraledighet.

Humanistiska och teologiska fakulteterna har beslutat att ett elektroniskt verktyg ska användas för de individuella studieplanerna. Planerna ska årligen skrivas ut och undertecknas av doktorand, huvudhandledare, prefekt och prodekan. Se vidare instruktioner i anslutning till verktyget.

Vad avser doktorandens åtaganden hänvisas till HF 6 kap. 30 §.

4.4 Kurser och seminarieverksamhet

Kursdelen i forskarutbildningen består av kurser vid den egna institutionen eller kurser vid andra institutioner inom eller utanför Lunds universitet. Humanistiska och teologiska fakulteterna ger en obligatorisk introduktionskurs omfattande 7,5 högskolepoäng.

Föreskrifter för utbildning på forskarnivå vid Lunds universitet, avsnitt 9:

Alla doktorander ska erbjudas högskolepedagogisk utbildning omfattande minst två veckor. Doktorander som undervisar inom utbildningen på grundnivå eller avancerad nivå ska ha genomgått inledande högskolepedagogisk utbildning eller på annat sätt förvärvat motsvarande kunskaper.

Fakultetsstyrelsen ska besluta om den högskolepedagogiska utbildningen ska ske i form av en poängsatt del av utbildningen eller som en del av doktorandens institutionstjänstgöring.

Vid humanistiska och teologiska fakulteterna sker den högskolepedagogiska utbildningen omfattande två veckor i form av en obligatorisk poängsatt del av utbildningen omfattande 3 högskolepoäng.

Ämneskurs i religionshistoria, 52,5 högskolepoäng, varav 15 högskolepoäng obligatoriska delkurser:

Delkurs 1: Aktuell religionshistorisk forskning, 7,5 hp

Delkurs 2: Religionshistoriska klassiker, 7,5 hp

Vilka kurser en enskild doktorand ska genomgå och kunna räkna in i examen, inklusive obligatoriska kurser och tidigare studier som tillgodoräknats i samband med antagning (jfr ovan 3.3), anges i den individuella studieplanen. För kurser genomgångna utanför humanistiska och teologiska fakulteterna avgörs tillgodoräknande och omfattning av examinator i samband med att kurserna skrivs in i planeringen i den individuella studieplanen.

Examinator för forskarutbildningen utses av institutionen på delegation från fakultetsstyrelsen och ska normalt vara docentkompetent och anställd vid Lunds universitet. Prov som ingår i utbildning på forskarnivå ska bedömas med betyget godkänd eller underkänd.

Vid humanistiska och teologiska fakulteterna är aktivt deltagande i seminarieverksamhet en väsentlig del av forskarutbildningen. Doktorandens deltagande i seminarieverksamhet planeras i den individuella studieplanen. Ett moment i seminarieverksamheten är att ett preliminärt avhandlingsmanus ventileras vid ett obligatoriskt slutseminarium.

4.5 Avhandling

Doktorsavhandlingen är det viktigaste momentet i forskarutbildningen. Avhandlingen ska baseras på självständigt vetenskapligt arbete.

Avhandlingen kan utformas antingen som ett enhetligt sammanhängande verk (monografiavhandling) eller som ett antal vetenskapliga uppsatser försedda med en sammanfattning, så kallad kappa (sammanläggningsavhandling). Båda publiceringsformerna ställer speciella krav på planering av avhandlingsarbetet. I ett tidigt skede av utbildningen förmedlas ämnets krav och traditioner avseende publiceringsformer till doktoranden.

Ett arbete av två eller flera författare kan godkännas som doktorsavhandling, om disputandens insats redovisas så att den kan bedömas individuellt.

Avhandlingen försvaras vid en offentlig disputation. Avhandlingen betygsätts med betyget godkänd eller underkänd. Vid betygsättningen tas hänsyn till såväl innehållet i avhandlingen som försvaret av den vid disputationen.

Se vidare fakulteternas bestämmelser och anvisningar inför disputation.